

BUDAPESTI OBSITOS

AZ MH BUDAPESTI NYUGÁLLOMÁNYÚAK KLUBJA KIADVÁNYA

17. évfolyam, 5. szám

2015. november - december

Halottak Napja: November 2.

Mindannyiunk családjában – a szűkebb vérszerintiben – és a tágabb katonák családjában, vannak már halottaink. Minden nyugdíjas tagozat be tudna számolni arról, hogy évente hány bajtársi temetésre megyünk, állunk megrendülve az elhunyt katonatársunk temetésén a ravatnál, majd a sírnál.

November 2. a halottak napja, a clunyi bencés szerzetesek már a X. században ezen a napon emlékeztek meg az összes megholtáról. XV. Benedek pápa 1915. augusztus 18-án adott engedélyt arra, hogy a katolikus egyházon belül minden pap három szentmisét végezhesen az elhunytakért.

A november a temetők hónapja, akinek halottja van, az mind kilátogat oda, virágot visz a sírokra, előtte rendbe hozza azokat és ha imádkozik, ha nem a sír mellett mégiscsak felidéri az elhunytat, a vele kapcsolatos emlékeit, gondolatait. Tegyük mi is ezt az idén is, mint eddig mindig meg is tettük. Egyszer mi is sírba kerülünk.

Falu Tamás: Halottak napja

Halottak napja azoké,
Akiket elfeledtek,
Akiket a nagy feledés,
Közös sírjába tettek.
Kiken mécs nem ragyogja be
Az elmúlás betűit.
Kikről a száraz virágot
A szelek messze úzik.

Halottak napja azoké,
Kik elesettek, árvák,
Akik éjjel megölelik
S megcsókolják a párnát.
Akik siratják a jelent
És siratják a múltat.
Kiknek sírdomb az asztal is
Amelyre ráborulnak.

Jobbágy Zoltán nyá. ezds. F-I. tagozat

Idősek Napján voltunk

A Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok osztálya rendezésében az ENSZ Közgyűlés 1990-ben elfogadott határozata értelmében 1991-től tartják hazánkban is az Idősek Napját. A HM vezetése azóta kellő figyelemmel, változó körülmények között köszönti a hazát korábban védő, idősödő nyugdíjasait. Így történt ez most is, amikor a Stefánia Palota Honvéd Kulturális Központba hívták az ünnepeltek. A regisztráció, az ültetés protokolláris rendben történt.

A résztvevőket Kun Szabó István vezérőrnagy, helyettes államtitkár köszöntötte. Köszöntőjében példászerűen méltatta a megjelentek átörököthető szolgálat alatti helytállását, tudását, amit csak megbecsülni, megköszönni lehet, mégpedig segítséggel, törődéssel, méltó támogatással.

Ezt követően elismeréseket adott át, a BNYK tagozataiból az alábbiak kaptak:

Vadászi Tibor nyá. vőrgy	Aranykor arany
Hoffman Tibor nyá. ezds.	Aranykor arany
Miskolczy László nyá. ezds.	Aranykor arany
Szetei Ferenc nyá. ezds.	Aranykor arany
Zenovitz Ottó nyá. alez.	Aranykor arany
Dr. Hajma Lajos nyá. ezds.	Aranykor ezüst
Szabóné Szemereczky Ilona nyá. alez.	Aranykor ezüst
Varga János nyá. őrgy.	Aranykor ezüst
Homoki Sándor nyá. ftzls.	Aranykor ezüst
Dr. Sallai Imre nyá. ezds.	Aranykor bronz

Megérkezett Benkóczy Zoltán az Operett színház művésze, aki térítésmentes előadásával lenyűgözte a hallgatóságot.

Ültetett ebéd következett, ahol a menüt összeállítók érzékenyen figyeltek az időskori étkezés minden részletére. Az asztaloknál az ország minden szegletéből érkezettek tapasztalataikról beszélgethettek, véleményeket cserélhettek.

A visszajelzések csodáról beszélnek. Elmondásuk szerint először érezték a megtiszteltetést, idős koruk megbecsülését. Pedig fegyelmezettségükkel, ügyszeretetükkel ma is kellő humanitással közösségeket szolgálnak.

A példás rendezvényért köszönet illeti a szervezőket, az előkészítőket és a végrehajtókat.

Ügyvezetés

Termény-és termékbemutató

A Kertbarát Tagozat ez évben augusztus 27-28-án tartotta meg hagyományos éves bemutatóját a Honvéd Kulturális Központ Caffé Galériájában. Ez az esemény fontos dolog a Tagozat életében, a nyilvános szereplésen túl nagy szervező és összetartó erő, teljesítmény fölötti öröforrás, amelyet más Tagozatoknak is kívánunk.

A bemutató létrehozása nem kis feladat, de a több mint 40 éve tartó működés során kialakult egy rutin, tapasztalat, ízlés, és legyen bármilyen rossz az időjárás, vagy egyéb kedvezőtlen körülmény, legyenek bármilyen szűkmarkúak a szponzorok, ... csak azért is létrejön egy színvonalas, az előző évit rendszerint lepipáló kiállítás. Így volt ez idén is. A megnyitó napján, a reggeli káosz után a legpesszimistább kertbarátok is elcsodálkoztak, hogy micsoda tipp-topp kiállítás jött létre 11 órára, a kezdésre. De nemcsak a kiállítás jött létre, hanem jöttek a meghívottak, az érdeklődők, annyian, hogy a szervezők annyi ülőhellyel nem is számoltak. Szerencsére a megnyitó utáni állófogadás mennyiségben és minőségben is bírta a látogatók „érdeklődését”.

A bemutatót *Tóth Károly* nyá. ezds., tagozatelnök nyitotta meg. Üdvözölte a vendégeket, kiemelten *Nagy Kálmánt*, a Kertészek- és Kertbarátok Országos Szövetségének elnökhelyettesét, a társ tagozatok, körök, szponzorok képviselőit, *Reider Imréné* növényvédelmi szakmérnököt, aki speciális apparátussal, mikroszkóppal felszerelve egyik fő attrakciója volt a bemutatónak, kinagyítva demonstrálta a növényeinket pusztító kis gonoszokat. Az elnök meleg szavakkal köszönte meg a Honvéd Kulturális Központ jelen levő képviselőjének, *Kiss József* főelőadónak a Ház által nyújtott segítséget a szervezésben, a feltételek megteremtésében. A megnyitó jó alkalom volt arra is, hogy az elnök megköszönje *Dr. Komiszár Lajos* ny. főtanácsosnak, a Tagozat szakmai vezetőjének munkáját, a Tagozathoz való hűségét, hiszen 37 éve lelke és esze a társaságnak.

Ezután kis kulturális műsor következett versmondással, tánccal, zenével. Az eseményhez illő verseket *Monok Zsuzsanna* költő - és nem utolsósorban kertbarát - kötetiből válogatták a szervezők, és előadásukat a szerzőre, valamint a versbarát tagozattikárra, *Radványi Imrénére* bízta. Jelen sorok írójának leginkább az *Esetem a fűnyíróval* című igen hangulatos

vers tetszett. A versek után *Hegyi Erzsébet*, a Turay Ida Színház tagja következett, akivel a kertbarátok a nyári három napos kirándulásuk alkalmával ismerkedtek meg Mályiban. A művésznő dalokat, operett részleteket adott elő és a közönség elbűvölésére még táncolt is hozzá.

Volt azonban egy szomorú aktuusa is a megnyitónak. Nem sokkal a kiállítás megnyitása előtti napokban halt meg *Dr. Györffy Sándor*, a kertészet szaktekintélye, televíziós személyiség, aki a múlt század 70-80-as éveiben sokat tett a kertbarát mozgalomért, és a tavalyi kiállításon még közöttünk volt, hozzászólásában hosszú életének tapasztalatiból merített jó tanácsokkal látott el bennünket.

Radványi Imre nyá. ezds., a Szociális és Kegyeleti Bizottság tagja ismertette Györffy Sándor életútját, érdemeit, és a megnyitó közönsége egy perces néma felállással búcsúzott el a jeles személyiségtől.

Ez a kiállítás sem maradhatott el verseny nélkül, ehhez pedig zsűri szükséges, kettő is, mivel a termékek mellett egyes tagok képzőművészeti munkái is kiállításra kerültek. Az objektivitás érdekében a kiállítók személye csak a zsűrizés után derült ki, addig a termékekre tűzött számok biztosították az anonimitást. A szakmai zsűri elnöke, *Nagy Kálmán*, miután átadta az országos szövetség üdvözlését, a kiállítást „sokszínű”-nek minősítette, majd a „visszakodolás” után ki hirdette az eredményt.

Eszerint a termék kategória győztese a *Radványi család* lett, bicskei telkük termékeinek ízletes, gusztusos bemutatásáért. A második díjat *Tóth Károly* kapta, aki kertjében termelt gyümölcsökből egy sor finomabbnál finomabb, különleges ízű pálinkaválogatást mutatott be. A harmadik díjas *Kálmán Lajos* kertbarát lett, igen ötletes, kreatív bemutató anyagáért.

A művészeti kategória zsűri elnökségét *Kiss József* vállalta, aki szintén üdvözölte a kertbarátokat, és külön elismerését fejezte ki azoknak, akiknek a sok elfoglaltságot

igénylő kertészkedés mellett még marad energiájuk kiállításra érett alkotásokat is létrehozni. Megígérte, hogy továbbra is segítik a kertbarátok munkáját. Fájalta, hogy a növények biológiai folyamata miatt csak két napig tarthat a kiállítás, hiszen ilyen színvonalas események vonzzák a közönséget és viszik a Ház jó hírét.

A művészeti munkák első díját *Élő Anna* kertbarát kapta, egyedi ötletes drót és növényi magokból, termésből, nemes ásványokból készített szobraiért. A második díjas *Kolossváry Miklós*, aki akvarell és pasztell képekben dolgozott fel, hogy a virágok miként kerültek be azon művészeti illetve népművészeti alkotásokba, amelyeket a Tagozat ez évi kirándulása-

in a Diósgyőri várban, Mezőkövesden és Bujákon megismert. A harmadik díjat a Radványi család foltvarró leánya, *Katalin* érdemelte ki színpompás, dekoratív munkáiért. A hagyományoknak megfelelően a közönség is szavazhatott. Ebből az derült ki, hogy a közönség és a zsűri ítélete majdnem találkozott. Az első díjas itt is a Radványi család lett, a második *Szabó Sándorné* kertbarát, a harmadik pedig a már szintén díjazott *Élő Anna*.

Végül következett a már emlegetett állófogadás, amelynek hangulatát növelte az is, hogy a tagozattitkár, Radványi Imréné szponzorokkal fenntartott jó kapcsolata révén nemcsak a „győztesek” kaptak ajándékokat az oklevél mellé, hanem mindenki, aki vette a bátorságot és fáradságot, hogy a kiállításon bemutassa termékeit, alkotásait.

Kolossváry Miklós nyá. alezredes
Kertbarát Tagozat

Kirándulás Keszthelyre

2015.szeptember 23-án igazán korán kellett kelni, hogy 06.30-ra a Budapest Népligeti autóbusz állomáson való találkozásra odaérjünk. Megérte, mert egy nagyon jól szervezett utazásban volt részünk. Volt, aki vonattal jött le Keszthelyre. Mivel Keszthelyen a két pályaudvar egymás mellett van, a két csoport ott találkozott. Rövid létszám-megállapítás után a programegyeztetés is megtörtént. Az egyesült csoport - 30 fő résztvevővel - 10.00-kor indult.

A Balaton Múzeummal kezdtük a sétát, majd a Fő utcán haladva érkeztünk a Nagytemplom elé. Itt mindenki választhatott, a templomlátogatás, üzletek felkeresése, piac megtekintése, stb. lehetőségekből. A Fő téren sok padot találhattunk és ragyogó meleg napsütésben tölthettük az időnket. A közelben lévő három étterem közül lehetett választani, ki hol és mit szeretne ebédelni.

A délutáni program is szabadon választható elemekből állt - Georgikon, Helikon Könyvtár, Festetics kastély, Fő utcai fagyaltozás, utcai teraszokon való sörözgetés -, majd 16.30-ra egyénileg mindenki visszaérkezett az indulási állomásra. Külön kell kiemelni Pintye János ezredes úr szervezési munkáját és a kirándulás vezetésének különösen jó módszerét, azt, hogy a program elemei végig szabadon választhatóak voltak és a résztvevők a teljes szabadság érzésével gazdagodtak. Mindezt még jobba tette az, hogy több tagozatból jöttünk, nagy örömünkre néhányan huszonöt, harminc év után találkoztunk egymással. Köszönet és elismerés illeti megtisztelő tevékenységét.

Hogy teljes legyen a sok jó, még az időjárás is nagyon kitett magáért, mert ragyogó napsütésben és kellemes melegben volt részünk, ami csak erősítette bennünk a jó hangulatot és a barátságot.

Azért ragadtam tollat, hogy leírjam, ez a kirándulás engem személyesen is mélyen érintett, mivel Keszthelyen születtem, itt jártam iskolába. Ez a nap felidézte bennem a gyermekkor minden élményét. Ezt a napot ünnepként éltem meg és életem nagy öröme, hogy röviddel pályafutásom vége előtt, 75 évesen – mert ugye megettem a kenyerem javát – jó társaságban, jó érzésekkel feltöltődve köztetek lehettem, Kedves Barátaim, Tisztelt Kortársaim, Kedves Hölgyek (Nagymamák) – igaz barátsággal köszönöm!

Nagy Ottó nyá. alez.
Elhelyezési és Építési Tagozat elnöke

Kedvenc versem:

Somlyó Zoltán: Fáradt katona

Sorsom, te rekedt, marcona parancsnok,
ki mindég csúful bántál el velem,
elébed állok most és szalutálok,
mert én a rendet szívből kedvelem.
És összecsapva keményen bokámat,
jelentem néked, hogy fáradt vagyok.
Ha napsütésbe úznél, ott megégnék,
ha kikergetsz a hóba, megfagyok.

Lásd, gúnyámon a folt is újra feslik,
a pityke rajta már nem fényesül.
A fegyver reszket már alélt kezemben
s ha elsütöm is, már csak félresül.
A kommandót csak félfüllel, ha hallom
s a célt nem látja elbúsult szemem.
Ne küldj többé az ellenség elébe!
Galléromról a rangom leveszem!

Lemondok én a szűkre szabott zsoldrul -
zsebelje más, ki nálam éhesebb;
ki még keményen jobbra-balra fordul
s a dobpergésre lépte kényesebb.
Rohamra nékem kúrtós már ne fújjon,
nem ér hozzám a harcnak bősze híre.
Parancsnok, én lefekszem és elalszom,
mert én már nem haragszom senkire.

<SZ>

Indián nyár Balatonkenesén

A Pénzügyi Tagozat szeptember 22-23-án pihentető kirándulást tett a HM Rekreációs Központban, Balatonkenesén az indián nyár talán utolsó két verőfényes napján.

A Honvédség üdülője több mint kilenc évtizedes múlt-ra tekint vissza.

1917. november 14-én Budapest székesfőváros 30 hektáros ingatlant vásárolt Balatonkenese határában a Csiker rét és az Öreg tó mentén. A terület a fővárosi közalkalmazottak birtokába került.

Lavotta Gyula műszaki tanácsos tervei szerint készült el az első szállóépület a mai Sirály és Aranyhíd szálló, 80 szobával és 300 személy befogadására alkalmas vendéglőépülettel együtt.

1925. július 15-én nyitotta meg kapuit az üdülőhely, a fővárosi alkalmazottak számára.

1944 októberében a visszavonuló magyar csapatok kórházat hoztak itt létre. A kórház felszámolása után 1944. november 1-től decemberéig a von Both, német altábornagy által vezetett német alakulat táborozott itt, majd ezt követően a kiürült szállodák menekültek tartózkodási helyéül szolgáltak.

A háború az épületekben kisebb, a belső berendezésben jelentősebb károkat okozott. A helyreállítást követően, üdülőként működött.

1949 őszén egy kormánybiztint döntés a Honvédség használatára adta át az üdülőtelepet. 1950. június 5-én fogadták az első vendégeket.

A pihentetés akkor még gyermekcipőben járt. Kezdetben kötelező volt a reggeli torna, és sajtóolvasáson is meg kellett jelennie a vendégeknek. Az üdülő egészen az 1960-as évekig főként csak nyáron üzemelt. A 60-as évek elején kezdődött meg az a folyamat, amely növelte a téli kihasználtságot.

Mi a 80-as években átadott Hotel Napfény öteleletes épületének második emeletén kaptunk elhelyezést. A szobáink elfoglalását követően kiadós sétát tettünk a Parti sétányon. Útközben megtekintettük a Balatonfői Yacht Club kikötőjét, majd a Vak Bottyán strand közelében a Kenese Teraszon elfogyasztottunk egy kellemes hőfokú sört. A parti házak között tértünk vissza, és igen jól esett az ízletes ebéd. Ebéd utáni kávézás közben meg is vitattuk, hogy miért Vak

Bottyán a strand neve, illetve miért nevezték el régebben az üdülőt Béri Balog Ádám brigadérosról. A kuruc katonák dunántúli harcaik során többször megfordultak a településen. Rákóczi hű brigadérosa, Béri Balogh Ádám a közeli Hosszú-mezőn (Csajág és Akarattya között) vívott győztes csatát Rabutin császári hadai ellen 1707 februárjában. Emlékét táblák hirdetik a Városháza és a Honvéd Üdülő falán. Béri Balog Ádám kuruc brigadéros fából készült egész alakos szobrát dr. Berecz Lajos ezredes, szobrászművész készítette 2003-ban. Az alkotást a Rákóczi szabadságharc kezdetének 300. évfordulójának alkalmából avatták.

A kiadós ebédet a Balcsi partján sétáltuk le. A vacsora ugyancsak kiadós és finom volt, jércemell baconben, petrezselymes burgonya, savanyúság és szőlő. Továbbiakban szabad foglalkozás, mely a túra vezetőjének szobájában zárult vidám társalgással, nosztalgizálással és kellemes borocskázással.

Másnap szeptember 23-án, szerdán reggeli svéd asztal várt bennünket, majd közös elhatározással kiéltettük az Indián Nyár feltehetően utolsó ragyogó napját a tóparton.

Dr. Gruber Nándor nyá. ddtbk.
Pénzügyi tagozat

Egy gondolat:

Ami várunk, ritkán következik be, amire nem számítottunk, az viszont megtörténik.

Az idő

„Valamikor oly elillanó, észre sem veszed.
Valamikor oly gyors, utol sem éred.
Rohan a nap, a hét, a hónap és a
Világ reménytelenül, lélekszakadva
rohan az időn át!
Megtorpan az ember s földre néz,
Nem tudja miért, csak néz.
Tekints magadba lény, nem vagy más
csak egy bonyolult gép.”

Klubtársak! Életünk elejétől tapasztaljuk, hogy időben élünk, mégpedig abban az időben, amit születésünk pillanatától halálunkig Istentől kaptunk. Kétféle időtapasztalata van az embernek: a sorsszerű, megállíthatatlanul múló időé, a Kronoszé és a Karioszé, az értékekkel telített, megélt valóságé, a kegyelmi idő.

Mi az idő? Erre Szt. Ágoston talányosan így válaszolt: Ha nem kérdezik, akkor tudom. Ha kérdezik, nem tudom. S mi mit válaszolnánk rá? Az idő az, amelyet megélünk? Ez csak egy rész belőle. Hiszen jóval előttünk is létezett és jóval utánunk is létezni fog. Hozzá élményeink, események, történetek, sőt mulasztások is kötődnek. „Amit meg tehetsz ma, ne halaszd holnapra” – szól a közmondás. Vajon élünk is ezzel? Persze, tesszük a dolgunkat naponta, talán terv szerint, talán ösztönösen, vagy éppen belekapva valamibe. De mindig számolunk azzal, hogy mire kell feltétlenül idő azonnal, mit halaszthatok el, vagy néhanem fordítsak időt sem ma, sem később. Az idő fogalmát sok szempontból lehetne megközelíteni, én inkább idézném itt Rakovszky Zsuzsa Egyirányú utca című versét, amely nagyjából rávilágít az idő fogalmára:

De ami volt, az nem jön vissza többé
soha. az idő egyirányú utca.
Örökké zuhan a jelen, s örökké
száraz lábbal kelünk át rajta:
a múlt fölissza, szempillantás alatt.
Lábbal előre vissza.
Nem szökken a műugró a trambulinra
és nem lesz már a csorba ép,
a foltos újra tiszta.
De ha mégis lehetne, hogy ha valami
résen, a kozmosz féregjáratain át
zuhannál fölfelé, míg eléred azt a
pontot, ahol elromlott minden, hogy
fölfejtsd a hibás szemig a múlt kötését.
Másként legyen, ne mint volt,
bölcsojében fojtsd meg a zsarnokot,
vagy kívándorlásra bírd tulajdon nagyapádat.
Vagy azon vedd magad észre:
egyszer csak ott vagy saját gyermekkorodban.
Épp vasárnap, dél van, most merik
szét a húslevest. S te fényes úrruhában,
dülledt üvegszemed rájuk emelve,
a jövőbeli elvetélt embriója.
Merev térdekkel lépegetsz feléjük,
vagy csak egy hang, testetlen sürgetés.
Vagy tiltás oldaluknál, sügod:
Tedd! vagy Ne tedd!
Az is hiba volna.

Nem lehet csak egy szálat kihúzni,
hanem az összeset. Olyan szorosra
szótt a múltak szövédéke.
Mint buldózer tolja maga előtt
a voltak összessége a rákövetkezőt.
Ami volt egyszer, annak sohase vége.
Vétkes vagy áldozat: nem felejtesz,
nem felejték, a sérelem sérelmet szül.
A seb sebezne és nincsen,
ki mint bokára ejtett, szoknyából
vetkező, a múltjából kilépő.
S azt mondaná: „Igen, én ezt
tettem veled, ahogy mások velem.
Bocsáss meg érte!”
És ha lehetne, ha mégiscsak
visszatérne, mi már soha,
Megint csak gázszámlákról beszélne.
Csöpögő vízcsepokről s te is
csak azt felelnéd, amit akkor,
s nem mondanád: „Ne menj még!
Fél életem viszed magaddal,
hogyha elmegy!”

„A múltnak sosincs vége.
A jelen – az is múlt, álóltözetben.
De az idő, mint nyaktíló, lesújt.
Múlt és jelen közt ott a vérben,
sikló penge. Kinn habzik, elforr
az idő, de benn valami nem bír
megváltozni mégsem, soha!
A vénkor udvara felett a
gyermekkor holdja mind fényesebb,
nincs is jelen, csak múlt álóltözetben:
soha nem gyógyul be a régi seb.
Azt szeretem akit mindig szerettem.”

Az időnek sok része van, évek, hónapok, hetek,
napok másodpercek... pillanatok.

Az Örök pillanat című Weöres Sándor verssel zárom a cikket:

Mit máló kőre nem bízol,
mintázd meg levegőből.
Van néha olyan pillanat,
mely kilóg az időből.
Mit kő nem óv, megőrzi ő,
bezárva kincses öklét.
Jövője nincs és múltja sincs,
Ő maga az öröklét.
Mint fürdőző combját ha hal
súrolta s tovalibbent –
így néha megérezheted
önnön – magadba Istent.
Arcomat azonban nem láthatod,
mert nem láthat engem ember
úgy, hogy életben maradjon.
Fél emlék a jelenben is és
később, mint az álom.
S az öröklétet ízleled,
még ha innen is a halálom.

Klubtársak! Senki sem tudja közülünk, kinek-kinek
mennyi idő adódik még. Ezért amíg tudjuk, használjuk
ki jól nyugdíjas éveinket, ha lehet hasznosan, türelemmel, szeretettel.

Jobbágy Zoltán nyá. ezds.
F-I.tagozat

Nagykunsági kirándulásunk

Az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Gödöllői Tagozatának jó néhány lelkes tagja útra kelt egy szép nyári napon. Úti célunk egy sokak számára még ismeretlen vidék, az Alföldön elterülő Nagykun-ság volt.

A Tiszántúl e jellegzetes tájegysége ott lakó népéről a kunokról kapta nevét. Hazánk legmélyebben fekvő, legsíkabb területe az Alföld közepe, a Hortobágy déli kapuja.

A szolnoki Tiszahátat elhagyva elénk kerül az Alföld a maga valóságában - végeláthatatlan mezők, távoli templomtornyok, gondosan művelt szántók hosszú kilométereken át, s csak nagy sokára bukkan fel egy-egy település. Szabadon szárnyalhat a tekintet, nem gátolják dombok, hegyek, s talán itt a lélek is szabadabb lehet.

IV. Béla királyunk a XIII. században telepítette ide a mongol hordák elől menekülő kunokat, az eredeti hazájukban Kumániában, a mai Kazahsztán területén élő nomád pásztorkodó népet. 1239 húsvétján a Radnai hágónál, az akkori Magyarország keleti határánál 40 ezer "családjával" várakozó Kötöny kán a kunok vezére bebocsátást kért a magyar királytól.

IV. Béla ezt feltételekhez szabtta:

1. állandó letelepedés
2. az ősi pogány hitről áttérés a kereszténységre
3. a király melletti katonáskodás

A feltételek teljesítése nem volt könnyű, mondhatni több évszázadig is eltartott. A nomád élethez szokott kunok állatai gyakran betévedtek a már földművelő életmódot folytató magyarok vetéseire, s a délceg, fekete hajú, szép bajszú kun legényeken meg-meg akadt a magyar menyecskék szeme. Így a magyarok sokáig ellenséggént tekintettek rájuk.

A király melletti katonáskodást pedig a kiskirályoskodó, a központi hatalomra törő földesurak nem nézték jó szemmel. Viszont a katonai szolgálatért a király kiváltságokat biztosított számukra: önállóságot, saját "közigazgatásuk" volt, elszámolással közvetlenül csak a nádornak tartoztak. A kunoknál soha nem volt földesúr, vezérüket, a kun kapitányt saját maguk választották, önállóan bírászkodhattak. Erre a függetlenségre mindig is büszkéek voltak!

A nagykunsági népdal erről így énekel:

" Én vagyok a kunsági fi
 nékem nem parancsol senki,
 sem a Jászság, sem a Kunság,
 sem a karcagi bíróság".

Korábbi elnevezései: Karszag-újszállás, Karszag, Karczag. Karszag kun nyelven pusztai rókát jelent. A közigazgatási központ Karcag volt és maradt egészen a kiegyezésig.

A Tisza szabályozásáig mocsaras, áradmányos területen, alig akadt szárazulat, főként a tavaszi időkben. Ebben a környezetben a fő megélhetési forrás is a víz volt: halászat, pákászat, csikászat. A mocsári legelőkön szilaj pásztorkok őrizték a gulyát, a lápi disznókat, hadakoztak a nádi farkasokkal. Ők voltak a törvényen kívüliek, a törvény csak a mocsár

széléig tartott. A török idők után a kunok nem kapták vissza földjeiket, mert a földek visszaadását intéző Grassalkovich Antal, Mária Terézia bizalmasa - hogy az udvari kincstár minél több bevételhez jusson - eladta azt egy német lovagrendnek. Szerencsére mivel a lovagrend itt nemigen tudott gazdálkodni túladdott rajta, s majd a kunok már a tőbbedik gazdától saját összegyűjtött pénzükön visszavásárolták azt. Ez a nevezetes esemény volt a "redemptió". Dátuma 1735.

A keleti taktikával harcoló kunok folyamatosan az árpádházi királyok fő katonai támaszai voltak. A későbbi időkben megalakult Jász-Nagykun huszárezred is még egészen az első világháború utánig létezett. Önálló öltözetrel, külön harci módszerekkel rendelkeztek. A kunok büszkeségét, kitartását, szabadságvágyát ezen hosszú évszázadok alakították és őrizték egészen napjainkig. Bár az idők folyamán magyarrá váltak, nyelvüket elvesztették, de úgy váltak magyarrá, hogy közben megőrizték kun mivoltukat, szokásaikat, hagyományaikat a mai napig is ápolják.

A keleti török nyelvcsaládhoz tartozó kun nyelvből a magyar nyelvbe is bekerültek kun szavak: pl. balta, kalauz. A gyakori Balla családnév pedig a legősibb kun családnevek egyike. Írásos nyelvemlékek sajnos nem maradtak fenn, csak az egyetlen ún. Kun Miatyánk, ami ma is elhangzik kun nyelven nagyobb ünnepeken a karcagi református templomban.

Utunk első állomása a Kis-hegyesbori halmon álló kun emlékhely. A 4-es út melletti kunhalom tetején a kunok ősi kultikus emlékeit őrző ún. Kun Babák állnak. Középen a több méteres magasságú ősapa és őszanya, kezükben korsóval, melyet a túlvilágra is magukkal vittek. A többi hét kunbaba arccal a kun települések felé a nagykun városok címereit tartja.

Itt e szellemében is az ősi múltat idéző domb alatt közösen mondtuk el a Kun Miatyánkot megtisztelve ezzel e sokat szenvedett, hányattatott életű kun népet.

Az ősi múlt után a jelenbe léptünk, s a város főterén sétálva megcsodálhattuk a mintaszerűen gondozott sétakertet, a város több mint száz éves ősparkját, a művészi szobrokat, emlékműveket. A majdnem háromszáz éves, a debreceni kollégium filiájaként működő ún. Csengős iskola ma is református oktatási színhely.

Az egykori rokonság kapcsán a szép szecessziós városházában székel a kazah tiszteletbeli követ.

A városban nyaranta a főtéri református templom tűzkerélyéről őrizték a learatott gabonát, a szérűket, itt ezeket lógernak nevezik. Az őrég minden 20 és 60 év közötti férfi számára kötelező volt függetlenül rangtól, foglalkozástól.

A téren álló valamikori városudvarba terelték be a csordától, vagy egyéb helyről elbitangolt jószágokat, ahol gazdájuk rátalálhatott.

Egykor a városban tizenegy szélmalom működött. Ma már csak egy áll a Deák-féle, a város szélén, a hortobágyi pusztá mellett. Berendezése ma is működőképes, ha élne a valamikori szélmolnár akár el is indíthatná.

A jó hangulathoz nemcsak a szép idő, a látványosságok járultak hozzá, hanem Szurdok Gyuri pálinkája és zsíros kenyeke is, amivel a Hortobágy déli fogadóházánál várt bennünket.

Itt a több száz éves történet színhelyén hangzott el a hős deli kun Zádor vitéz és a szépséges Ágota megható, középkori nyelvezetű mesebeli története, a kunok egyik legősibb mondája.

A Győrfi István Nagykun múzeum a híres néprajztudós, Karcag város szülöttének nevét viseli. A kiállítások bemutatják a régi hagyományos állattartó életmódot, szemléltetik a nevezetes "kunkótést", mellyel a jászolhoz kötötték a barmot, s egy rántással kioldhatták azt.

A remekbeszabott szűrűhímzések, a színátmenetes gyapjúhímzések párnák, a mívés régi használati tárgyak hűen tükrözik e táj népének tehetőségét.

Az első világháborúban kézszerűlést szenvedett Kántor Sándor a fazekas mesterséget választotta, mert ez könnyebb volt a mezei munkánál. Munkáival világhírnévre tett szert, az ötvenes években Kossuth díjat is kapott. Csodálatos mintázatú, szolid színvilágú tányérjai, kancsói, pálinkás butkosai, dísz tárgyai méltón arattak elismerést. Munkásságával egy régi redemptus házban berendezett kiállításon ismerkedtünk.

A kirándulás egyik fő programja az ebéd. Jócskán fogyott a ma már a nemzeti örökség címet viselő karcagi birkapörköltből és a finom cukros, vajjas tejszínes karcagi eredetű Ferdinánd tekercs nevű süteményből. Elnevezését állítólag a Ferdinánd császár sisakján levő csigás mintájú motívumtól kapta.

Őshonos állatokat tenyészt a Karcagi Kunlovarda. Sok olyan állattal találkoztunk itt, melyek gyermekkorunkat idézik: a mangalica, a kopasznyakú tyúk, a komondor, a puli. Lehet, hogy az ország legkisebb pónija is itt van, alig fél méter magas kis fekete csöpp. Fő látványosság azonban az a zebrapóni, amely egy külhonból ajándékba kapott zebra mama – Zebulon – és egy póni papa – Zsándár – csikója. Bunki fejcskájával, barna-fekete csíkjaival országos szenzáció. Talán a legügyesebb és legszelídebb ló is itt él. Csikósával fantasztikus bemutatót tartott: felágaskodott, lefeküdt, köszönt, vágatott, s mindenki simogatását eltűrte.

A kissé fárasztó program utolsó állomása a "megérdemelt" pancsikálás a bereki gyógyvízű strandon. A harmincas években megindult kőolajkutatásnál feltörő termásvíz a „Nagykunság aranya” klubtagjaink izületeit is lazíttatta, élvezvén a finom bársonyos meleg víz csodatévő hatását. A strandot elkerülő klubtársaink sem maradtak program nélkül. Megtekinthették azt a szemléletes kiállítást, ami a közelben, Kunmadarason sok évig működő mintegy 15 ezer lélekszámú, a környék nyugalma hangos katonai gyakorlatokkal zavaró szovjet repülőterét életét mutatta be. A harci helikopter, a különféle rakéták, repülő ruhák, nem mindennapi látványt nyújtottak erről a szocialista időszakban itt állomásozó szovjet katonai bázisról.

A nap végére érven a lemenő nappal hazafele vettük utunkat. Úgy gondolom, a klub életében ez a program bekerülhet a nevezetes események közé, azok közé, ahol mindenki jól érezte magát, s talán egyszer-egyszer visszavágyik erre a szép vidékre.

*Hajnal Irén klubtag,
idegenvezető
Gödöllői Tagozat*

Gyászszertartás a Hadikikötőben

2015. október 13-án az 1. Tűzszerész és Hadihajós Ezred Hadikikötőjében **vettünk végső búcsút** a család, az ezred képviselőiben megjelent Szilágyi Zsolt hhj. alez. – a pk. hadihajós helyettese – a klubtársak, a barátok jelenlétében

LÉVAY GÁBOR nyá. mk. ezredestől, egy olyan katonától, aki a Budapesti Műszaki Egyetem hajógépész szakán 1952-ben végzett, ezzel elkötelezett híve lett a hadihajózásnak. 33 éves szolgálata alatt bármilyen beosztásban teljesített szolgálatot tanulmányozta, különböző kiadványokban közkinccsá tette a katonai hajózás technikai fejlődését, a magyar Folyami Flottilla bemutatását. Technikai fejlesztéseket hajtott végre, szervezési, beszerzési, üzemeltetési feladatokat felügyelt kitűnő hatékonysággal. Nyugállományba kerülvén a Budapesti Nyugállományúak Klubja Hadihajós tagozatában serénykedett, amiért a „Tagozat Örökös Tiszteletbeli Tagja” lett.

Eredményességéért, a köz szolgálataért a 7/2013 /VII.25./ HM rendelet 3. §-ában megfogalmazott követelmények alapján

a Magyar Honvédség Halottjává

minősítették.

A tagozat részéről Semsei László nyá. hhj. alez., a BNYK részéről Nagy Gyula nyá. ezds. búcsúztatta, Pallos Emil hhj. örm., előadóművész Tengerész Ima című versével köszönt el, majd a hajós szertartás szerint hamvait a Dunába eresztették.

Ügyvezetés

Jubileumi ünnepség, hagyományörzés.

Amikor az ember bizonyos nyugdíjas korba ér szívesen tekint vissza az elmúlt évekre, mit hogyan csinált jól vagy rosszul, s az életpályát jól választotta-e meg. Az évek során, amire vállalkozott azt teljesítette-e és az megadta neki azt az örömet, melyet munkája alapján az élettől elvárt. Aki hazája s népe szolgálatát élete hivatásának választotta, az elmúlt évtizedek alatt a közelmúlt történelmének változásaiban aktívan vett részt.

A hivatás a haza iránt szép és nemes dolog, s ha ez a megbecsüléssel is párosul, akkor mondhatni, hogy a munkánk nem volt hiába való.

Szeptember 22-én és 23-án jubileumi ünnepség sorozat volt a Nemzeti Közszerződési Egyetem Ludovika Campusán.

A Budapesti Nyugállományú Klub Rakéta és tüzér tagozata és a Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület vezetése 2000-ben elhatározta, hogy azon tüzér tisztek részére, akik 1950-ben végeztek a Kossuth Akadémián, tisztté avatásuk 50. évfordulójára az utód tanintézet a ZMKA Parancsnoksága felé javaslatot tesznek, jubileumi emléklap kiadására. A ZMKA parancsnoksága akceptálta a kérést, s ennek eleget tett. A folyamat gyakorlattá vált, minden évben a jubiláns megemlékezés megtörtént, s amikor a ZMKA-t végzetek is sorra kerültek, ők is megkapták az arany diplomát 50 év után.

Az Egyesített Tiszti Iskola megalakulásának 50. évfordulója 1957-ben egybe esett az onnan kibocsájtottak első sorványával, mely ünnepség előkészítésébe bekapcsolódott a Bolyai Nyugdíjas Klub, mivel a Bolyai Katonai Műszaki Főiskola vitte tovább a tanintézetek jogutódja feladatát.

Az évek során így jutottunk el a híradó, műszaki és tüzér tagozatok folyamatos közreműködésével az idei évhez is.

A rendszerváltás a tanintézetek elődjeként elfogadott Ludovika Akadémia hallgatóinak bekapcsolását is jelentette.

Ebben az évben a Ludovikán végzett 5 fő kapott gránit diplomát, melyet szeptember 22-én az Egyesített Tiszti Iskolán végzett 108 arany diplomással együtt vett át Dr. Boldizsár Gábor ezds.-tól a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Tisztképző Kar dékánjától.

Szeptember 23-án a Fegyvernemi Tiszti Iskolán végzett 9 fő vas és 12 fő gyémánt emléklapot, 32 fő Kilián Repülő Hajózó Iskolát végzett vas és gyémánt emléklapot, a 14 fő ZMKA-t végzett nyugdíjas bajtársunk arany diplomát vett át Prof. Dr. Szendy István ezds.-tól a Hadtudományi és Tisztképző Kar dékán helyettesétől az ünnepi beszéd kíséretében. A válaszbeszédben Kositzky Attila nyá. altábornagy méltatta a jelenlévők aktív korban lévő munkáját, s mon-

dott köszönetet az egyetem vezetésének a megemlékezésért.

Az átadási ünnepségen részt vettek az egyetem társkarának dékánjai, a VKF képviselője, a HOKOSZ részéről Péter László nyá. ezds., elnök, a Budapesti Nyugállományú Klub részéről Nagy Gyula nyá. ezds., elnök.

Természetesen az adott időszakokban sokkal többen végeztek, azonban az idő és a természet törvénye évről évre ritkítja sorainkat. Nehézséget jelent az élők felkutatása, mivel a jogutód intézmény nem rendelkezik a még élők elérhetőségével, így csak a kevés adat és ismeretségi szinten lehetséges a soron következők felkutatása.

Köszönet és dicséret illeti az előkészítő bizottság munkáját, a Bolyai Klub vezetését, Nagy László Gergő nyá. ezds., Sobor János nyá. ezds. bajtársakat és segítőiket.

Az előkészítő bizottság már dolgozik a jövő évi rendezvény előkészítésén. Az 1951; 1956, és 1966. évben végzett bajtársak jelentkezését várja a jelentkezési időpont közzététele után.

Az emléklapot és diplomát kapott bajtársaknak erőt, egészséget, további békés boldog életet kívánok, az előkészítő bizottság részéről:

Tóth Gábor nyá. ezds.
Tüzér tagozat

Akvarell kiállítás a Stefánián

Egyedi és különleges alkalommal volt kiállítás-megnyitó október 8-án. Nevezetesen, mert Morschhauser Miklós október 6-án töltötte be 80. életévét. Ebből az alkalomból rendezhette meg kiállítását a Stefánia Galériában 2015. október 8 – 25-ig.

A megnyitó bevezetőjeként Kéri György az első magyar skótdudás kápráztatta el a közönséget játékkal, majd az ünnepelt unokája, Komáromi Eszter A festő című szavallatával folytatódott az ünnepség, majd pedig Morschhauser Miklós szavallta el József Attila: A Dunánál című versét. A folytatásban Kiss József, a Honvéd Kulturális Központ főelőadója méltatta a művészt és nyitotta meg a kiállítást.

Morschhauser Miklós a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban festő szakon érettségizett 1954-ben, neves művészek tanítványaként. A művészpálya helyett mégis a katonatiszti hivatást választotta.

1957-ben avatták légvédelmi tüzér hadnaggyá.

Több évi csapatszolgálat után a Zrínyi Katonai Akadémián tanult, ahol 1966-ban kiváló eredménnyel végzett. Újabb csapatszolgálat következett, majd a Honvédelmi Minisztériumban különböző beosztásokban a légvédelmi csapatok szervezeti, technikai, fejlesztési munkálataiban dolgozott.

1990-ben alezredesként nyugállományba került.

Aktív katonatisztként is folytatta képzőművészeti tevékenységét, így nyugállományba helyezése után természetes volt számára a visszatérés az ecsethez.

25 éve járja az országot. „Natur” tájakat, tanyákat, falusi, városi utcákat, vidéki életképeket, portrékat, néha virágokat fest. Képeivel igyekszik megismertetni a hazai táj szépségeit. Ez idáig az ország több mint 120 településéről készített akvarellt. Egy-egy évben több önálló kiállítása van, köztük több budapesti és vidéki katonai objektumban.

Évente 2-3 alkotótáborban vesz részt, rendszeresen meghívást kap a Honvédelmi Minisztérium által szervezett művészeti táborba is. Tagja a Honvéd Kulturális Egyesületnek, a Zuglóban működő KASSÁK Alkotóművészek Társasága Egyesületnek, és aktív tagja több katonai nyugállományú klubnak.

Végigtekintve e kiállításon, ezek a képek nem igényelnek magyarázatot, önmagukért beszélnek.

Az ember életében fontos kérdés a házához, a hazai tájhoz fűződő kapcsolat. Amit a hétköznapi ember nem tud kimondani, azokat a gondolatokat a festőművészek, az írók, költők, zeneszerzők művészi szintre emelve az ünnepélyességig tudják fokozni. Így van ez Morschhauser munkáit nézve is.

A magyar táj, mint inspiráció már réges-régóta szolgál a költők, írók, festőművészek, grafikusok számára. Számtalan szebbnél szebb költeményben, dalban, festményben, grafikában találkozhatunk a magyar tájjal, szinte összeszámlálhatatlan mennyiségben. A magyar föld, a magyar haza ihlette meg a most 80 éves Morschhauser Miklós akvarellfestőt is.

Ez a tárlat mintegy keresztmetszetét adja alkotói munkásságának.

Témái, képeinek kompozíciója és színharmonája kiegyensúlyozott. Természetes egyszerűségük nyugalmat, optimizmust, természetismeretet és a természet szeretetét sugározza. A néző észrevétlenül is odaképzeli magát a helyszínre, s bekerül abba a hangulatba, amelyben a festő lehetett alkotás közben. Morschhauser Miklós felfedezi és élénk tárja a hazai táj, természetes és épített környezetünk, városaink, falvaink szépségeit, ezáltal segíti azokat meg-, illetve jobban szeretni.

Egyik nagy erénye az életszerűség. Érzékeny minden apró rezdülésre, mely az élet féltett szépségét fejezi ki. (lásd terényi terefere stb.)

Több olyan munkája van, amelyek tárgya már történelemnek tekinthető: lebontották, átépítették, romba dőlt. A maga módján a festő ezért a múlandó, de még létező jelen megörökítője is.

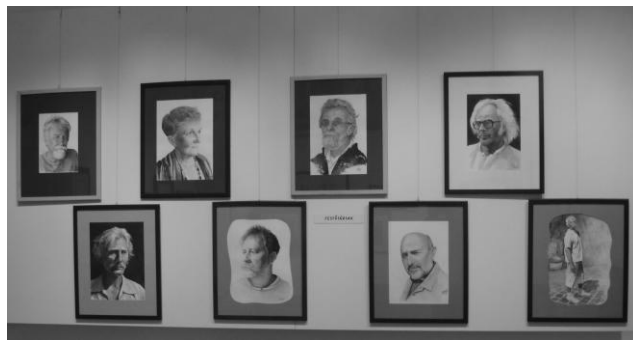
Kizárólag akvarelllel dolgozik, nagyrészt a helyszínen, a „plenerben” készíti képeit.

A lényegre törő nagyvonalúság helyett már-már aprólékossággal vádolhatnánk, ha – egyrészt – képein nem lenne minden kellően a helyén, másrészt nála a lényeg a látvány hiteles visszaadása: az, hogy kihangsúlyozza, felhívja a figyelmet, szinte ráparancsolja a nézőre, vegye észre, tanulja észrevenni, hogy a világ, a természet szép, s szeretni való, mert benne élünk, általa létezünk és tényleg szép.

Ezen a kiállításon nem lehet megdöbbsenni, háborogni, szomorkodni vagy tanácstalanul téblábolni egy-egy kép előtt. A művész meglepetés és megdöbbenés helyett rádöbbeneni szándékozik embertársait, barátait, a szemlélő közönséget a természet, a világ és egymás „újraszeretésére”.

Az, hogy a Morschhauser Miklós akvarelljein ábrázolt világ egy kicsit szebb, mint a valóságban?

Talán nem hivatkozás. Mintha sugallni akarna a festő számunkra valamit, azt, hogy tegyünk azért, hogy valóban még szebb legyen a világ, a környezetünk.

A művész az utóbbi időben portrékat is fest. Ismerősökről, barátokról, festőtársakról. Azt mondja: az emberek elidegenedését, „egókra szakadását” érzi. Portréival arra kívánja felhívni a figyelmet, hogy a pénz világában is emberek világa vagyunk.

<SZ>

Az ajándék

Tisztelt Klubtársaim! Ki az, aki nem szeret ajándékot kapni? Sok-sok alkalom lehet erre, nemde? Ugye, mindannyian szeretünk ajándékot kapni, s mennyire csalódunk, vagy meg is sértődünk, ha felénk az ajándékozás – bár lenne rá alkalom – elmarad!

S vajon mi mindig ajándékozunk, ha okunk van rá? Talán igen, talán nem. Mélyebben nem is mennék bele a témába, de minden elméledést mellőzve néhány gondolatot a témával kapcsolatban leírnék. Örölsz, ha kapod, örölsz, ha adhatod. Az ajándék öröm naponta is, ha te magad is akarod. Ajándék karácsonykor, ajándék az is, amit a nyuszi hoz. Évfordulók ékköve az ajándék, születésnap, házassági évforduló, névnap szegény nélkül. Az ajándék, aminek ára nincs. Jelkép, szeretet, mert az ajándékban rejtve van a szív szeretete. Ajándékot ne adj, ha benne nem TE vagy. Ajándéknak, amit kapsz, ne keresd az árát. Mit ér, ha csak „űgy” adták – és mit ér, ha a szeretet nyújtotta neked?! Az ajándék szeretet, élni nélküle nem lehet. Naponta adj és kapj ajándékot. Add, amit vársz! Kérdezd a beteget, a szomorkodót. Segíts, ahol szükség van. Kölcsonadott könyv, jó tanács, meghallgatás, együttérzés. Nevezz a viccen, hallgass a könny előtt. Mind ajándék, ha nem kapod, akkor Te add, mert hátha várják és talán vissza is juthat hozzád. „Nagyobb öröm adni, mint kapni!” – ha megpróbálsz, majd megérezed. Talán azonnal, talán még ma, vagy holnap, esetleg mindennap. Hidd el, a szeretet mindig örömmel ajándékoz meg.

Jobbágy Zoltán nyá. ezds.
F-I. tagozat

Bölcs gondolat:

"Ahogy egyre idősebb leszel, megtanulod, hogy két kezéd van: az egyik, hogy magadon segíts, a másik pedig azért, hogy másokon."

(Audrey Hepburn)

NOVEMBER**2. hétfő 15 óra**

„Bélyegek mindenről mindenkinek”

MH Gábor Áron Bélyeggyűjtő Kör kiállítása
Stefánia Palota – Erzsébet királyné terem
Megtekinthető: 4-ig, 10-18 óráig

8. vasárnap 11 óra

KEZDŐDHEZ A MULATSÁGI!

HALÁSZ JUDIT koncert

Helyszín: Színházterem
Belépő: 2 500 / 2800 Ft
Igényjogosultaknak: 2 200 Ft

8. vasárnap 17 óra

ZENÉS TÁNCST A STEFÁNIÁN

Közreműködik a Bulletproof Band
Helyszín: Pódium bár
Belépő: 1 200 Ft
Igényjogosultaknak: 800 Ft

12. csütörtök 17 óra

MINDENKI HADTUDOMÁNYA

Az EBESZ kézi- és könnyűfegyver-konceptiója

Előadó: Szatmári László alezredes
Helyszín: Gobelin terem
A belépés díjtalan!

13. péntek 18 óra

ZENÉS VACSORAEST A NAUTILUSSAL

Asztalfoglalás 06 (1) 433-9012
Vacsora 18 órától, zene 19 órától.
Helyszín: Regiment étterem
Belépő: 1 500 Ft
Nautilus tagsággal: 1 000 Ft
Igényjogosultaknak: 800 Ft

15. vasárnap 17 óra

ZENÉS TÁNCST A STEFÁNIÁN

Sétahajó Bulizenekar
Helyszín: Pódium bár
Belépő: 1 200 Ft
Igényjogosultaknak: 800 Ft

17. kedd 17.30

STEFÁNIA IRODALMI KÖR

Történetek Mikszáth Kálmán tollából
Bepillantás:
Mikszáth munkásságába
Helyszín: HKK - Intarzia terem
A belépés díjtalan!

18. szerda 17 óra

A Honvéd Kulturális Egyesület Képzőművészeti Tagozata csoportos képzőművészeti kiállítása

Helyszín: Stefánia Galéria
A belépés díjtalan!
Megtekinthető: dec. 3-ig, naponta 13-18 óráig

19. csütörtök 19 óra

KATYI – vígjáték

A Körúti Színház előadása
Helyszín: Színházterem
Belépő: 2 400 Ft
Igényjogosult: 1 900 Ft

22. vasárnap 11 óra

STEFÁNIA MESESZÍNHÁZ

HÓFEHÉRKE ÉS A HÉT TÖRPE

TURAY IDA SZÍNHÁZ előadása
Helyszín: Színházterem
Belépő: 1 800 Ft
Igényjogosultaknak: 1 500 Ft

22. vasárnap 17 óra

ZENÉS TÁNCST A STEFÁNIÁN

Közreműködik a TomCatBand
Helyszín: Pódium bár
Belépő: 1 200 Ft
Igényjogosultaknak: 800 Ft

24. kedd 10.30

GONDTALAN ÓRÁK

Ujjé a ligetben... – vígjáték
Helyszín: Színházterem
Zenél a Pódium Band Zenekar
Helyszín: Pódium bár
Belépő: 700 Ft

25. szerda 17.15

NŐI-S-KLUB

Helyszín: Intarzia terem
Belépő: 500,- Ft

29. vasárnap 17 óra

ZENÉS TÁNCST A STEFÁNIÁN

Luxemburg Rádió Zenekar
Helyszín: Pódium bár
Belépő: 1 200 Ft
Igényjogosultaknak: 800 Ft

30. hétfő 17.30 óra

STEFÁNIA SZALON

Vendég: Kovács István színész
Helyszín: Stefánia Palota
A belépés díjtalan!

DECEMBER

5. szombat 11 óra**ÁLLATI ZENÉS ABC****Bíró Eszter koncertje**

Helyszín: Színházterem

Belépő: 1 600 Ft

Igényjogosultaknak: 1 200 Ft

6. vasárnap 10.30 -16.00**STEFÁNIA MIKULÁSNAP**

Honvédség: a belépés díjtalan

Jelentkezés: 06 (1) 383-4958

Belépő:1200 Ft,

Csomag:800 Ft

Jelentkezés határideje: dec. 1.

6. vasárnap 17 óra**TÁNCST A STEFÁNIÁN**

Bulletproof Band

Helyszín: Pódium bár

Belépő: 1 200 Ft

Igényjogosultaknak: 800 Ft

10. csütörtök 17 óra**MINDENKI HADTUD.-A**

A háború antropológiája – törzsek háborúja, gerilla-háború

Dr. Jobbágy Zoltán alez.

Helyszín: Gobelin terem

A belépés díjtalan!

13. vasárnap 11 óra**STEFÁNIA MESESZÍNHÁZ****A DIDERGŐ KIRÁLY****TURAY IDA SZÍNHÁZ**

Helyszín: Színházterem

Belépő: 1 800 Ft

Igényjogosultaknak: 1 500 Ft

13. vasárnap 17 óra**TÁNCST A STEFÁNIÁN**

Sétahajó Bulizenekar

Helyszín: Pódium bár

Belépő: 1 200 Ft

Igényjogosultaknak: 800 Ft

14. hétfő 14 óra**CSENDÜL A NÓTA**

„Advent fényei”

Helyszín: színházterem

Belépő: 700 Ft

15. kedd 17.30**STEFÁNIA IRODALMI KÖR****Falk Miksa - Ember a körfor-gásban**

Helyszín: HKK - Intarzia terem

A belépés díjtalan!

Regisztr.:baro.monika@mil.hu,

06-30-313-3740

15. kedd 19 óra**RÁDIÓKABARÉ**

Helyszín: színházterem

Belépő: 2000 Ft

16. szerda 19 óra**RÁDIÓKABARÉ**

Helyszín: színházterem

Belépő: 2000 Ft

18. péntek 18 óra**ZENÉS VACSORAEEST A****NAUTILUSSAL**

Asztalfogl.: 06 (1) 433-9012

Vacsora 18, zene 19 órától.

Helyszín: Regiment étterem

Belépő: 1 500 Ft

Igényjogosultaknak: 800 Ft

20. vasárnap 17 óra**TÁNCST A STEFÁNIÁN**

Közreműködik a TomCatBand

Helyszín: Pódium bár

Belépő: 1 200 Ft

Igényjogosultaknak: 800 Ft

31. csütörtök 19–04 óráig**SZILVESZTERI BÁL****Az MH Budapesti
Nyugállományúak Klubja
rendezvényei**

Tel.:06-1-433-9019;HM:26-419

www.bpnyklub.hu**November****17. kedd 10.00****Klubtanács ülés**

Klubszoba

18. szerda 10.00**Múzeumlátogatás**

Malomipari Múzeum

Bélyegkiállítás

Sissy terem

December**15. kedd 10.00****Küldöttgyűlés**

Klubszoba

21. hétfő 15.00**Fenyőünnep**

Színházterem

23. szerda – 2016. 01. 03-ig

Klubiroda zárva

Honvéd Kulturális**Központ****Nyitva:** naponta: 08.00 - 22.00

1143 Budapest,

Stefánia út 34-36.

Tel.:+36-1-460-0796;

HM:26-424

Közönségszolgálat és**jegypénztár**

Tel.:06-1-383-4958;HM:26-163

Rendezvényiroda

Szabó Mónika HM:26-201

Tel.: 06-1-433-9014

Mobil: 06-30-515-1639

szabomonika@hm.gov.hu

Regiment étterem

HM tel.: 26-428

Tel.: 06-1-883-6634

Mobil: 06-30-777-5293

regimentetterem@mil.hu

Rekreációs alosztály

HM tel: 26-110

Tel.: 06-1-237-5554

Medve Jelena

(Balatonkenese,

Badacsonyládbi-hegy)

HM tel.:26-111

Tel.: 06-1-237-5588

Barna Orsolya

(Mátraháza, Mályi)

HM tel.: 26-115

Tel.: 06-1-433-9002

Szabó Adrienn

(Csopak)

HM tel.: 26-120

Tel.: 06-1-433-9002

Dr. Zölleiné Sziedl Tünde

(Buják)

HM tel.: 27-164, 36-055

Tel.: 06-1-237-5524

Jordán Krisztina

(nemzetközi üdültetés, CLIMS)

HM tel.: 27-435

Tel.: 06-1-883-435

Szabó Evelin Dorina

(nemzetközi üdültetés)

HM tel.: 36-205

Könyvtár

HM tel.: 26-233

Tel.: 06-1-883-6635

mezei.andrea@hm.gov.huvagy stefaniakonyvtar@mil.hu**Portaszolgálat**

Tel.:06-1-460-0796;HM:26-424

REJTVÉNY:**Szeletelő 2015. november**

A meghatározásokra adott válaszokat írja be a sornak megfelelően. Az ábrán belül a számok betűket rejtnek, ahol ugyanaz a szám ugyanazt a betűt rejti. A hosszú és rövid magánhangzók között nem tettünk különbséget. A szám nélkül maradt négyzetekbe a betűket Önnek kell kiegészítésként kitalálnia. Ezeket a betűket jobbról balra folyamatosan összeolvasva kapja a megfejtést, Hermann Kant német író megállapítását. Beküldési határidő december 15. A szeptemberi szám helyes megfejtői közül könyvjutalmat nyert: Pesti Istvánné, Repülő- és Légvédelmi tagozat.

1	2	3	2	4					
5				6					
5	7			8	6				
9	10	1			10	11	6		
12	13	14	15						
12	16	2	4				17	1	
9	14	1	12			9	14	5	2
9			2	18					
5	13					19			
3	10	18				17	1		
		1	6	13	12	2			
4	8					3			
20	2								
12				12	16	14			

Tokaj szomszéd faluja
 Dorog „bányász” szomszédja
 Fürdőváros Erdélyben az Olt mentén
 Helység Villánytól D - re
 A Balaton fővárosa
 Panyola déli szomszédja
 Falu Ózd városától D - re
 Mágocs faluszomszédja
 Középkori helység a Balaton mentén
 Falu Putnoktól É - ra
 Falucska Harkánytól D - re
 Város Záhonytól D - re
 Helység Isaszegtől K - re
 Város Miskolctól ÉK - re

Humor:

Katonai gyakorlaton egy őrmester észreveszi, hogy egy vörös arcú tábornok ül a gőzölgő motorháztetejű terepjárója kormányánál. Odakanyarodik mellé, kiszáll a kocsijából, és megkérdi:

- Lerobbant a kocsija, uram?

A tábornok kiszáll, az őrmester kezébe nyomja a kulcsokat, majd belül az őrmester autójába, sebességre teszi, és indulás, közben odaszól a meglepett őrmesternek:

- Nem az enyém robbant le, hanem a magáé!

Sűrű ködben két autó egymás után araszolva halad. Egyszer csak az elől lévő hirtelen fékez, a másik pedig nekimegy. A hátsó sofőr kiugrik az autóból:

- Maga megőrült, mit csinál? Miért kellett ilyen hirtelen fékezni minden ok nélkül?

- Minden ok nélkül? Ha nem vette volna észre, az én autóm már a garázsban van!

Egy katonai teherautó elakad a sárban. Egy perccel rá megjelenik egy tiszti Jeep négy tiszttel. A tisztek kitolják a teherautót a sárból, és az egyik megkérdezi a sofőrt:

- Mit szállít maga?

- Ezredes úrnak jelentem, harminchat újoncot.

A férfi felvételre jelentkezik a hadiflottához, hát megkérdezik tőle:

- Úszni tud?

- Úszni? Azt minek? Hajó nincs?

Ha egy lány rámosolyog egy srácra, a srác elkezd azon gondolkodni, vajon a lány mitől látta olyan vonzónak.

Ha egy nő rámosolyog egy 50-es éveiben járó pasira, a pasi megfordul, vajon hol van az a jóképű fickó, aki tetszik a nőnek.

Ha egy nő rámosolyog egy 80-as pasira, az egyből elkezd tapogatni a sliccét, fel van-e húzva.

Lapunk a MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség dandár, Honvéd Kulturális Központ és az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja közös kiadványa. Felelős szerkesztő: Szabó Béla. Észrevételeiket és javaslataikat Klubunk címére szíveskedjenek eljuttatni (MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Budapest, 1143 Stefánia út 34.). Pártpolitikai tartalmú írásokat - Alapszabályunkkal összhangban - nem áll módunkban közölni. Írásait szerkesztett formában tesszük közzé. Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. Szerkesztő Bizottság.